

בעניין:

אפרים (אפי) נוה, ת.ז. 24011850

מרח' הניירטה סולד 4, תל אביב יפו;

טל': 03-6955599

ע"י ב"כ עוה"ד שמוליק קסוטו (מ.ר. 21689) ו/או רונן בוך (מ.ר. 49676)

ו/או מורן דניאל (מ.ר. 104082) ואח' ממשד קסוטו ושות'

רחוב לינקולן 20 (בית רובינשטיין), תל אביב 6713412

טל': 03-7525222; פקס: 03-7527555;

התובע;

- נגד -

1. אלכס סקלר, ת.ז. 016450488

מרח' העוגן 6, דירה 624-625 ו/או מרח' העוגן 4 דירה 412, הרצליה פיתוח

טל': 054-2005051

2. רונן צור, ת.ז. 024394454

מרח' ששת הימים 74, רמת השרון;

טל': 052-6214502

3. כנען מדיה בתנועה בע"מ, ח.פ. 513089128

4. אוהד גבלי (לא ידוע מספר ת"ז)

שניהם מרח' אלטלנה 14, ראשון לציון;

טל': 03-9413161

5. נורסטאר מדיה בע"מ, ח.פ. 513457614

6. משה נור, ת.ז. 46575577

שניהם מרח' נבון דוד 5, מגשימים;

טל': 072-2555444

7. פרסום דיל טוב 2005 בע"מ, ח.פ. 513699398

8. ברוך גל צור, ת.ז. 28138873

שניהם מרח' צבי ברגמן 18, פתח תקווה;

טל': 039349555

9. אגד חברה לתחבורה בע"מ, ח.פ. 516041118

10. גלעד ריקלין 024849804

שניהם משד' מנחם בגין 5, בית דגן (בית אגד);

טל': 03-9145015

11. אקסטרה תחבורה ציבורית בע"מ, ח.פ. 516388691

12. שוקי פרי (לא ידוע מספר ת"ז)

שניהם מרח' רקפת 4, שוהם;

טל': 03-9677339

נתבעים;

כתב תביעה

סוג התביעה ונושאה: כספית, צו עשה; לשון הרע, פגיעה בפרטיות, נזיקין, עשיית עושר ולא במשפט;

סעדים מבוקשים: סעד הצהרתי, סעד כספי, צו מניעה \ צו עשה קבוע.

סכום התביעה: 10,000,000 ₪;

סכום האגרה: 250,000 ₪ (125,000 ₪ בגין מחצית ראשונה) בהתאם לתקנה 6 לתקנות בתי המשפט (אגרות),

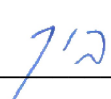
תשס"ז-2007 ולפרט 8 לתוספת.

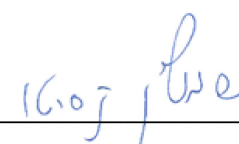
דבר קיומו של הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובע הוא צד לו או היה צד לו: לא. לצד האמור, יצוין כי הנתבע 1 הגיש כנגד התובע תביעת לשון הרע בבית המשפט המחוזי חיפה (ת.א. 64353-06-26).

הזמנה לדין:

הואיל ומר אפרים (אפי) נוה הגיש כתב תביעה זה נגדכם, הינכם מוזמנים להגיש כתב הגנה במועד שיקבע בית המשפט או בתוך 60 ימים (לפי המוקדם) מיום שהומצא לכם כתב תביעה זה. לתשומת ליבכם, אם לא יוגש כתב הגנה, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניכם.

מורן דניאל, עו"ד

רון בוד, עו"ד
ב"כ התובע

שמוליק קסוטו, עו"ד

22 בספטמבר 2026

1. התובע, עו"ד אפרים (אפי) נוח (להלן: "עו"ד נוח"), הוא עורך דין במקצועו מזה 31 שנים ושותף מייסד במשרד עורכי הדין אטיאס נוח, הנמנה עם משרדי עורכי הדין המובילים והמוערכים בישראל בתחום דיני הנזיקין. על לקוחותיו נמנים, בין היתר, גופים ציבורים מובילים במדינת ישראל, דוגמת חברות ביטוח. בין השנים 2015-2019 כיהן עו"ד נוח כראש לשכת עורכי הדין בישראל. במועדים הרלוונטיים לכתב התביעה, עו"ד נוח התמודד בבחירות המקדמיות ("פריימריז") לרשימת מפלגת הליכוד לבחירות לכנסת העשרים ושש.
2. הנתבע 1, מר אלכס סקלר (להלן: "אלכס") הוא "אוליגרך" יוצא ברית המועצות אשר על-פי הצהרותיו הוא מיליארדר ואשר עד למועד זה (בן 68) עלה בידו להתגרש חמש פעמים. כפי שיפורט להלן, אלכס הוא אדם עתיר משאבים אשר רתם את הונו ואת האמצעים הכלכליים הניכרים העומדים לרשותו לצורך ניהולו של קמפיין הכפשה אישי, שיטתי, אובססיבי וחסר תקדים נגד עו"ד נוח. מדובר בקמפיין חריג ביותר הן מבחינת היקפו, הן מבחינת המשאבים הכספיים שהושקעו בו, הן בפריסה הארצית הנרחבת שבה הוא מתנהל והן בתוכן דברי לשון הרע החולניים שהוטחו בעו"ד נוח (דוגמת השוואתו למחבלי החמאס ומי שנוטל חלק, יחד עם אחיו, במפגשים מיניים קבוצתיים עם נשים המצויות במצוקה).
3. הנתבע 2, מר רונן צור (להלן: "צור"), הינו יועץ אסטרטגי ומנהל קמפיינים, אשר לאורך השנים היה מעורב בקמפיינים ציבוריים ותקשורתיים רבים, ונודע, בין היתר, בהתמחותו בניהול קמפיינים אגרסיביים ושליליים. בענייננו, מר צור הוא "המוח" היצירתי העומד מאחורי הקמפיין שיזם אלכס ומי שהתווה את הקו האסטרטגי, גיבש את המסרים המכפישים והוביל את האופן שבו הוצגו והופצו לציבור. בגין ניהול הקמפיין האלים, נדרש מר צור לפצות את עו"ד נוח וכן להעביר לידיו את העושר (הרב) שעשה על חשבונו של עו"ד נוח.
4. הנתבעת 3, כנען מדיה בתנועה בע"מ (להלן: "כנען מדיה"), היא חברה המציגה עצמה כחברת המדיה המובילה בישראל בתחום הפרסום על גבי אוטובוסים. על-פי אתר האינטרנט של כנען מדיה, היא מחזיקה בזיכיון בלעדי לפרסום על גבי כ-3,000 אוטובוסים עירוניים של החברות דן, אגד, מטרופולין ודן דרום הפועלים ברחבי הארץ. כנען מדיה העמידה את מערך הפרסום רחב ההיקף שבשליטתה לצורך הפצת דברי לשון הרע שהגה אלכס ופרסמה אותם על גבי אוטובוסים הנעים במרחב הציבורי ברחבי ישראל. בכך, נטלה כנען מדיה חלק פעיל ומשמעותי ביותר בקמפיין ההכפשה שנוהל נגד עו"ד נוח ואפשרה את הפצתם של הפרסומים לקהל עצום ובהיקף ארצי. הנתבע 4, מר אוהד גבלי, הוא מנכ"ל כנען מדיה והוא נושא באחריות אישית לנזקים שנגרמו לעו"ד נוח, בין היתר, כמי שעשה עושר ולא במשפט על חשבונו של עו"ד נוח.
- תיאור פעילותה של כנען מדיה באתר המפורסם על ידה במרשתת מצ"ב **כנספח 1** לכתב התביעה.
5. הנתבעת 5, נורסטאר מדיה בע"מ (להלן: "נור"), הינה חברה המציגה עצמה כחברת שילוט החוצות המובילה בישראל המספקת ללקוחותיה פרסום באמצעות שילוט בדפוס ושילוט דיגיטלי "במיקומים בולטים, מרשימים ואסטרטגיים" ברחבי ישראל. שלטי נור פרוסים, בין היתר, בנתיבי איילון, הכניסה והיציאה למנהרות הכרמל בחיפה וצומת גהה. בתמורה לסכומים שהרעיף עליה אלכס, פרסמה נור ברחבי ישראל את הפרסומים המכוערים והמכפישים נגד עו"ד נוח. הנתבע 6, מר משה נור, הוא בעל השליטה ומנכ"ל נור הנושא באחריות אישית לנזקים שנגרמו לעו"ד נוח, בין היתר, כמי שעשה עושר ולא במשפט על חשבונו של עו"ד נוח.
- תיאור פעילותה של נור באתר המפורסם על ידה במרשתת מצ"ב **כנספח 2** לכתב התביעה.

6. הנתבעת 7, פרסום דיל טוב 2005 בע"מ (להלן: "**פרסום דיל טוב**") הינה חברה המציגה עצמה כחברה המתמחה בשילוט חוצות שבבעלותה כ-850 יחידות שילוט בפריסה ארצית רחבה המוצבות במיקומים בולטים המאפשרים חשיפה לקהל יעד רחב. פרסום דיל טוב לקחה אף היא חלק פעיל בקמפיין המכוער כנגד עו"ד נוח ופרסמה את דברי לשון הרע נגדו. הנתבעת 8, מר ברוך גל צור, הוא בעל מניות, דירקטור ומנכ"ל דיל טוב הנושא באחריות אישית לנזקים שנגרמו לעו"ד נוח, בין היתר, כמי שעשה עושר ולא במשפט על חשבוננו של עו"ד נוח.

תיאור פעילותה של דיל טוב באתר המפורסם על ידה במרשתת מצ"ב **כנספת 3** לכתב התביעה.

7. הנתבעת 9, אגד חברה לתחבורה בע"מ (להלן: "**אגד**"), הינה חברת תחבורה ציבורית המפעילה אוטובוסים בכל רחבי הארץ. אגד מחזיקה לפי טענתה כרבע מכלל התחבורה הציבורית בישראל. על גבי האוטובוסים שבבעלות אגד מוצגות מודעות פרסומת, המהוות פרסומות "בתנועה", אליהן נחשף הציבור במרחב הציבורי. אגד נרתמה אף היא לפרסום דברי לשון הרע נגד עו"ד נוח, תוך העמדת אמצעי הפרסום שברשותה לצורך הפצת הפרסומים המכפישים לקהל רחב ביותר ברחבי הארץ. הנתבעת 10, מר גלעד ריקלין, מכהן כמנכ"ל אגד והוא נושא באחריות אישית לנזקים שנגרמו לעו"ד נוח, בין היתר, כמי שעשה עושר ולא במשפט על חשבוננו של עו"ד נוח.

8. הנתבעת 11, אקסטרה תחבורה ציבורית בע"מ (להלן: "**אקסטרה תחבורה**"), הינה חברת תחבורה ציבורית המפעילה קווי אוטובוסים רבים בנתניה ובירושלים. בדומה לאגד, גם אקסטרה תחבורה נטלה חלק בקמפיין המביש כנגד עו"ד נוח ואף היא נדרשת כעת לשאת במחיר הנלווה לכך. הנתבעת 12, מר שוקי פרי, מכהן כמנכ"ל אקסטרה תחבורה והוא נושא באחריות אישית לנזקים שנגרמו לעו"ד נוח, בין היתר, כמי שעשה עושר ולא במשפט על חשבוננו של עו"ד נוח.

(א) תמצית העובדות המקימות את עילת התביעה

9. קשה, עד בלתי אפשרי, להתנועע במרחב הציבורי בחודשים האחרונים מבלי להיתקל, פעם אחר פעם, בתמונתו של עו"ד נוח המתנוססת על גבי שלטי חוצות ובאוטובוסים הנעים ברחבי הערים, כשלצדה כינויי גנאי מכוערים ומשפילים, דוגמת "בוגד" ו-"זייפן". הפרסומים אינם נקודתיים או מקומיים, אלא נפרשו ברחבי הארץ - מגוש דן ועד לצפון הארץ - ונחשפו לעיניהם של המוני אנשים במרחב הציבורי.

10. ומדוע "זכה" עו"ד נוח למסע פרסומים זה, שמקורו באלכס, ניהולו על ידי צור והפצתו בפועל על ידי יתר הנתבעים בגין "האינטרס להרוויח", כלשונו של אלכס באחד מהראיונות שהעניק לאמצעי התקשורת? לעו"ד נוח אין, ומעולם לא היו, קשרים עסקיים עם אלכס. הוא מעולם לא העניק לו שירותים משפטיים. למעשה, במשך מרבית חייו, עו"ד נוח כלל לא ידע מיהו אותו אוליגרך רוסי.

11. הסיבה היחידה שבגינה הפך עו"ד נוח למטרה לקמפיין ההכפשה היא היותו אחיו של צביקה נוח (להלן: "**צביקה**"), בעליה של קבוצת חברות פרטית, העוסקת בייעוץ, מודיעין עסקי וחקירות, אשר העניקה שירותים לגרושתו של אלכס בקשר עם הליכי פירוק נישואיהם, וכן העובדה שצביקה נישא לימים לגרושתו של אלכס.

12. אלכס, כאוליגרך בעל משאבים כספיים ניכרים, נוהג לנהל קמפיינים אלימים ואגרסיביים המשתלטים על המרחב הציבורי והוא אף הודה במסגרת ריאיון לעיתון "גלובס" ביום 12.6.2026 שהוא עשה זאת גם ברוסיה. אלכס החליט לייבא "שיטה" נלוזה זו לישראל. בישראל הוא נקט בשלב ראשון בקמפיין כנגד צביקה, כלפי עו"ד נבות תל צור וכלפי עובד שכיר צעיר ממשרדו, אשר "חטאם" היה ייצוגו של צביקה בהליכים המשפטיים בינו לבין אלכס. במסגרת אותו קמפיין, שנוהל בשיתוף פעולה עם יתר הנתבעים, נעשה אף שימוש מכוער בקריקטורות המבוססות על דימויים אנטישמיים ששימשו בעבר לתיאור יהודים,

ובכלל זאת הצגת עו"ד תל-צור או חזו בחבילת שטרות כסף - ונראה ש"האינטרס להרוויח" של חברות שילוט החוצות גובר על הפצת מסרים אנטישמים כנגד יהודים.

ריאיון שהעניק אלכס לעיתון "גלובס" שפורסם ביום 12.6.2026 מצ"ב **נספח 4** לכתב התביעה. שלט חוצות עם מסרים אנטישמים שפורסם כנגד עו"ד תל-צור מצ"ב **נספח 5** לכתב התביעה.

13. זמן קצר לאחר מכן הפנה אלכס את אותו דפוס פעולה גם כלפי עו"ד נוה, ופתח נגדו בקמפיין הכפשה מביש ורחב היקף, והכול אף שלעו"ד נוה אין, ומעולם לא היה, כל קשר אישי, עסקי או מקצועי עם אלכס. למען הסר ספק יובהר: אין אדם שראוי להיות מושא לקמפיין הכפשה כה מביש ומכוער, יהא טיב הקשר בינו לבין יוזם הקמפיין אשר יהא. הדברים מובאים כדי להמחיש לבית המשפט הנכבד את חומרת המקרה שלפנינו - עו"ד נוה הפך למטרה לקמפיין הכפשה רחב היקף, אף שלא הייתה לו כל נגיעה לאלכס ומעולם לא היה לו כל קשר עמו.

14. על מנת להוציא לפועל את הקמפיין כנגד עו"ד נוה, שכר אלכס את שירותיו של מר צור אשר כאמור לעיל, התמחותו היא בניהול קמפיינים אלימים שליליים. זהו "השירות" שהוא נוהג להעניק ללקוחותיו ולשם קבלת שירות זה בדיוק, פנה אלכס למר צור והתקשר עמו.

15. הנתבעים 12-2 קיבלו כספים רבים כדי לפרסם את דברי לשון הרע ולתת במה רחבה ביותר - ולמעשה הרחבה ביותר שניתן להעלות על הדעת - לדברי לשון הרע שמקורם באלכס. בהצהרות מטעם אלכס באמצעי התקשורת, אמר אלכס כי תקציב הקמפיין עמד על 10 מיליון דולר! זהו הסכום הכולל שמר צור, חברות שלטי החוצות וחברות התחבורה הציבורית הרוויחו לשם הכפשת שמו של עו"ד נוה.

16. במסגרת החלק השלישי לכתב התביעה נביא את הציטוטים המדויקים המהווים את דברי לשון הרע שפורסמו על ידי הנתבעים כולם כנגד עו"ד נוה אשר בגין פרסומם מוגשת התביעה דנן. כאן נאמר כי כבר בשלב זה עומדת בפני בית המשפט הנכבד ראיה המעידה כי חברות שילוט החוצות, חברות התחבורה אגד ואקסטרה תחבורה ומנהליהן ידעו היטב כי הם נוטלים חלק פעיל ומרכזי בקמפיין שכל מטרתו להכפיש, להשפיל ולבזות את עו"ד נוה בפני הציבור הרחב, וכי במעשיהם הם פועלים בניגוד לדין.

17. ושוב נפנה לדבריו של אלכס בריאיון לעיתון "גלובס" (נספח 4 לכתב התביעה). במענה לשאלה האם חברות שילוט החוצות הסכימו לשתף עמו פעולה, השיב: **"חתמתי לכולן כתבי שיפוי על התביעות שיגיעו. הכול בעולם אינטרסים, גם להן יש אינטרס להרוויח"**. דברים אלה מדברים בעד עצמם. הנתבעים ידעו היטב כי הפרסומים שבהפצתם הם משתתפים הם פרסומים פסולים ומנוגדים לדין וכי הם צפויים להיתבע ואף להתחייב בגינם. דרישתם לקבל מראש כתבי שיפוי בגין **"התביעות שיגיעו"** מלמדת כי הנתבעים היו מודעים היטב לפסול שבמעשיהם ולתוצאות המשפטיות הברורות הצפויות להם, ובכל זאת בחרו ליטול חלק בקמפיין, מתוך אינטרס כלכלי טהור (ובלשון אלכס - **"אינטרס להרוויח"**).

18. לצד הפרסומים המכפישים על גבי שלטי החוצות והאוטובוסים, אלכס אף הגדיל והשווה את עו"ד נוה למחבלי החמאס שביצעו את זוועות השבעה באוקטובר וחטפו ילדים לעזה. לאחר שהשווה את עו"ד נוה (ואחיו צביקה) לטרוריסטים החוצים את הגבול ויורים בנשק, המשיך ואמר אלכס בריאיון שפורסם ברבים כי **"שיטות הסחיטה שלהם [עו"ד נוה ואחיו צביקה - הח.מ.], ולא רק כלפיי. במקרה שלי הם לקחו את הילדים שלי בשבי, הרעילו אותם, ושנתיים אני לא ראיתי את הילדים"** (ונציין כמפורט מטה, כי היכרותו של עו"ד נוה עם ילדיו של אלכס הינה שטחית בלבד, המתחילה ונגמרת באירועים משפחתיים בודדים). אלכס גם ייחס לעו"ד נוה קיום יחסים מיניים קבוצתיים יחד עם אחיו עם נשים, תוך ניצול המצוקה בה הן מצויות. מדובר בלשון הרע מהדרגה החמורה ביותר המשפילה אותו בפני הציבור וחשוב מכך, בפני משפחתו, ביניהם זוגתו וילדיו הקטינים שנאלצים לשמוע השוואת אביהם למחבלי חמאס חוטפי ילדים

ומי שמקיים יחד עם אחיו יחסיים מיניים קבוצתיים עם נשים במצוקה.

19. גם התבטאויות קשות ומקוממות אלה לא הביאו את חברות שילוט החוצות וחברות התחבורה הציבורית לחדול מהעמדת אמצעי הפרסום שלהן לרשות קמפיין ההכפשה. נראה כי "האינטרס להרוויח" גבר גם על הרתיעה המתבקשת משיתוף פעולה עם מי שבחר לרתום לצורכי מאבקו האישי את אירועי השבעה באוקטובר - מן האירועים הקשים והטראומטיים ביותר שידעה מדינת ישראל מאז הקמתה - ולהשוות במסגרתם את עו"ד נוח למחבלים חוטפי ילדים. כמובן שאחד מהפרסומים שבגינם הוגשה תביעה זו הינו אותו פרסום מכוער המשווה את עו"ד נוח למחבלי חמאס חוטפי ילדים.

20. בטרם סיום חלק מקדמי זה ראוי להזכיר גם את מאמרו של הפובליציסט רוגל אלפר בעיתון "הארץ" (פורסם ביום 1.6.2026) על התנהלותו של אלכס, וכפועל יוצא מכך של יתר הנתבעים הפועלים עמו בצוותא. כמובן שדבריו אינם מהווים מקור משפטי כלשהו, אך אנו מביאים את הדברים שכן הוא היטיב, במילותיו, לבטא את חומרתו וכיעורו של הקמפיין מושא התביעה. וכך כתב: **"סקלר משתמש בכספו כדי להפוך את המרחב הציבורי לזירת שיימינג ולינץ' נגד מישהו שהוא הסתכסך אישית. [...] אסור שאדם עשיר יוכל להשתלט על המרחב הציבורי לצרכיו האישיים. ואסור שאדם עשיר יוכל להשתמש בכספו כדי להרוס את חייו של אדם אחר באמצעות הכפשתו ברבים באופן שיטתי [...]. הקמפיין של סקלר הוא בריוני, כוחני, לא הוגן, פולשני בהשתלטותו על המרחב הציבורי, וכבר הגיע לדרגה של דה-הומניזציה"**.

21. אין לנו אלא לחתום על דברים אלה. בית המשפט הנכבד מתבקש להעביר במסגרת הליך זה מסר ברור וחד: לא זו בלבד שאין אדם רשאי להוציא את דיבתו של אחר ברבים, אין להתיר לבעל ממון לעשות שימוש במשאביו הכספיים העצומים כדי להשתלט על המרחב הציבורי ולבצע באמצעותו לינץ' תדמיתי ביריבו. להתנהלות מעין זו צריך להיות מחיר כספי כבד ומרתיע - הן למי שיזם, מימן, תיכנן והוביל את קמפיין ההכפשה (הנתבעים 1-2), והן למי שבחר, תמורת בצע כסף, להעמיד לרשותו את הבמה הציבורית ואת אמצעי הפרסום שבשליטתו ובכך לאפשר את הפצת הקמפיין ברחבי המרחב הציבורי (הנתבעים 12-3). האמור נכון במיוחד שעה שהנתבעים 12-3 ידעו זאת קודם לפרסום ודאגו לקבל כתבי שיפוי בגין הפרסומים המכפישים המפורסמים על ידם בתמורה לבצע כסף.

א(3) תמצית הסעדים המבוקשים בתביעה

22. נוכח המפורט להלן, וכפי שיוכח בהליך דנא, יתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הסעדים הבאים:
- א. לחייב את הנתבעים ביחד ולחוד בסך של 10,000,000 ₪ (לצרכי אגרה).
 - ב. ליתן צו מניעה קבוע האוסר על הנתבעים לפרסם ולהפיץ פרסומים דיבתיים (מפורשים ומשתמעים) כנגד עו"ד נוח, וזאת בהתאם לקבוע בסעיף 9(א)(1) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: **"חוק לשון הרע"**).
 - ג. ליתן כל סעד אחר נוסף הנכון וצודק בנסיבות העניין כפי שיראה לבית המשפט הנכבד.
 - ד. לחייב את הנתבעים ביחד ולחוד בהוצאות ההליך, לרבות בשכר טרחת ב"כ התובע בתוספת מע"מ בגינו כדין.

א(4) העובדות המקנות סמכות לבית המשפט

23. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית לדון בתביעה לאור סכום התביעה.
24. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית לדון בתביעה לאור מקום מושבם של חלק מהנתבעים וכן העובדה שחלק מהפרסומים המהווים לשון הרע התפרסמו גם באזורים המצויים בתחום השיפוט של בית המשפט

חלק שלישי - פירוט הטענות

ב(1) הרקע העובדתי הדרוש לעניין

25. לא אחת, ברקע לפרסום דברי לשון הרע עומד קשר קודם בין התובע (הנפגע) לבין הנתבע (המפרסם והפוגע). במקרים אלו, התובע פורש בפני בית המשפט את הרקע העובדתי לאמירות המהוות לשון הרע. לא כך בענייננו. כאמור לעיל, "חטאו" היחיד של עו"ד נוה הוא היותו אחיו של צביקה, אשר בינו לבין אלכס מתנהלים הליכים משפטיים שונים - הליכים שעו"ד נוה אינו צד להם, אינו מעורב בהם, אין לו כל אינטרס כספי בהם ואין לו כל נגיעה אליהם. עו"ד נוה גם מעולם לא שוחח עם אלכס.
26. עו"ד נוה אינו חלק מההליכים המשפטיים המתנהלים בין אלכס לבין צביקה וגרושתו של אלכס (כיום זוגתו של צביקה). כל שידוע לו הוא שהצדדים מנהלים מספר הליכים משפטיים בארץ ובחו"ל. אחד מההליכים הוא תביעה כספית שהגיש צביקה כנגד אלכס וחלק מחברות שילוט החוצות בגין קמפיין דיבתי נוסף רחב היקף שאלכס וחברות שילוט החוצות פרסמו. עוד ידוע לו כי בשל הרחבת הקמפיין כנגד עורכי דינו של צביקה (עו"ד תל צור ועורך דין שכיר צעיר ממשרדו), הכוללים בין היתר שימוש בדימויים אנטישמיים, הגישו גם אלו תביעה כספית כנגד אלכס.
27. תביעה זו עוסקת אך ורק בקמפיין הדיבתי שניהלו אלכס, מר צור ויתר הנתבעים כנגד עו"ד נוה, במטרה להשפילו, לבזותו ולהכפישו בפני הציבור. כאמור לעיל, מדובר בפרסומים דיבתיים שזכו לתפוצה רחבת היקף, באמצעות שלטי ענק שהוצבו בצירי התנועה המרכזיים בישראל, בגוש דן ובמרחב השרון, לרבות בנתיבי איילון, דרך נמיר ודרך בגין, וכן בצמתים מרכזיים בתל אביב, רמת גן וגבעתיים.
28. ולא די היה בכך. לצד שלטי הענק הנייחים, פרסמו הנתבעים את תכני השטנה שהגה אלכס גם על גבי אוטובוסים הנעים במרחב הציבורי ממקום למקום, ובכך הביאו את הפרסומים המכפישים לעיני קהלים מתחלפים ברחבי הארץ. הנתבעים עשו, הלכה למעשה, כל שביכולתם כדי להבטיח כי קמפיין ההכפשה נגד עו"ד נוה יזכה לחשיפה מרבית ויגיע לעיניהם של רבים ככל האפשר מתושבי ישראל.
29. נוסף על כך, עוסקת תביעה זו בהתבטאויות חמורות, מזעזעות ויוצאות דופן בחומרתן שהשמיע אלכס כלפי עו"ד נוה במסגרת שלושה ראיונות שהעניק לאמצעי התקשורת - האחד לתחנת הרדיו "103FM", השני לתחנת הרדיו "גלי צה"ל" והשלישי ל"כאן רשת ב'" וכן פרסום באתר אינטרנט ביוזמתו של אלכס. על דברים אלה של אלכס ייאמר כי אפילו על רקע השיח הציבורי הרעיל והמתלהם שלמרבה הצער הפך נפוץ במדינת ישראל, מדובר באמירות מזעזעות, קיצוניות ויוצאות דופן בחומרתן.
30. קשה להאמין כי אזרח ישראלי, שכמו כולנו נושא עמו את הצלקת שהותירו אירועי השבעה באוקטובר, יעז להשוות אדם אחר - תהא היריבות ביניהם קשה ומרה ככל שתהא - למחבלי חמאס שחדרו לישראל וחטפו ילדים בשבעה באוקטובר. נדמה כי אצל אלכס אבדה כל בושה וכל רסן. וחמור לא פחות: גם דברים אלה לא גרמו ליתר הנתבעים לעצור, להתנער ממנו או לחדול משיתוף הפעולה עמו. הם המשיכו להעמיד לרשותו את אמצעי הפרסום שבשליטתם, כאילו לא נאמר דבר.

ב(2) דברי לשון הרע שפורסמו על ידי הנתבעים בשלטי חוצות ואוטובוסים

ב(2)(I) "הלם במפלגת הליכוד - אפי נווה נתפס מזייף דיל שלא קרה בחדרה"

31. שלט החוצות כולל את תמונתו של עו"ד נוה ולצדה שלטי "הפגנה" שהומצאו על ידי אלכס (במובן זה שמעולם לא הייתה הפגנה בה התנוססו שלטים כאלו) בהם צוין כי עו"ד נוה "בוגד בליכוד רימה אותנו"; "אפי נווה: הבוגד הפנימי"; "אפי נווה שקרן". הכותרת המרכזית של שלט החוצות הינה: "הלם במפלגת הליכוד - אפי נווה נתפס מזייף דיל שלא קרה בחדרה". נוסח זה מתנוסס על גבי שלטי חוצות ואוטובוסים כאחד.

תמונות של שלטי החוצות ומודעות על גבי אוטובוסים שכותרתן "הלם במפלגת הליכוד - אפי נווה נתפס מזייף דיל שלא קרה בחדרה" מצ"ב כנספח 6 לכתב התביעה.

32. למיטב הידיעה, הנוסח האמור של שלט החוצות פורסם בשלטי החוצות של חברת פרסום דיל טוב (הנתבעת 7) המנוהלת על ידי מר גל צור (הנתבע 8) וכן באוטובוסים של אגד ואקסטר תחבורה (הנתבעות 9 ו-11) המנוהלות על ידי מר ריקלין ומר פרי (הנתבעים 10 ו-12). כנען מדיה (הנתבעת 3), כזכיינית הבלעדית לפרסום על גבי אוטובוסים של אגד וכן מנהלה מר גבלי (הנתבע 4), נושאים אף הם באחריות לפרסומים דיבתיים אלו.

33. בשלט זה ביקשו הנתבעים להציג את עו"ד נוה כמי שרימה ושיקר את ציבור הבוחרים בפריימריז לרשימת הליכוד לכנסת, בכך שהצהיר כי זכה לתמיכתם של סניף הליכוד בחדרה ושל מר איציק יצחקי, יו"ר מרחב חדרה בהסתדרות ואיש הליכוד, במועמדותו במחוז מישור החוף. אלא שמדובר בפרסום שקרי מיסודו: עו"ד נוה אכן זכה לתמיכתם המלאה של סניף הליכוד בחדרה ושל מר יצחקי. הנתבעים נטלו עובדה נכונה

והפכו אותה על-פיה, במטרה להציג את עו"ד נוה בפני ציבור הבוחרים כאדם שקרן, רמאי ובוגד.

34. הצגתו של עו"ד נוה כשקרן וכמי שזייף את תמיכתו של סניף הליכוד בחדרה במועמדותו, לצד יתר כינויי הגנאי המבזים שהופיעו בשלט החוצות, נועדה להשפילו ולבזותו, לפגוע בשמו הטוב ובמשלח ידו, ובפרט לפגוע בו בעיני ציבור הבוחרים במחוז מישור החוף שבו התמודד בעת פרסום השלטים ברחבי המדינה. מדובר בדברי שקר בוטים ובבדותות חסרות כל יסוד. חומרת הדברים מתעצמת שבעתיים נוכח תפוצתו הרחבה של הפרסום ברחבי הארץ, ובמיוחד בתחומי מחוז מישור החוף (מהרצליה ועד זיכרון יעקב) - דווקא בקרב ציבור הבוחרים שאת אמונם ביקש עו"ד נוה לקבל.

ב(2)(II) "אפי נוה בוגד זייפן הסכמים אין סליחה"

35. אלכס, מר צור והנתבעים 12-3 יצרו ופרסמו, תמונה מזויפת ומבזה שבה הושתלו פניו של עו"ד נוה במרכזה של סצנה שלא התרחשה מעולם, כשהוא מוקף בדמויות המפנות לעברו אצבע מאשימה, צועקות עליו ומטיחות בו האשמות חמורות ביותר. אחת מהן היא אף של ראש הממשלה ויו"ר הליכוד בנימין נתניהו, האהוד על ידי חברי הליכוד הבוחרים.

36. פניו של עו"ד נוה הוצגו באופן מעוות וקודר, באופן שנועד להקנות לו חזות חריגה ומעוררת רתיעה. עו"ד נוה ניצב לבדו במרכז התמונה, מוקף במאשימים המצביעים עליו, ולצידו הכיתובים **"בוגד"**, **"זייפן הסכמים"** ו-**"אין סליחה!"**. אין מדובר רק בפרסום דברי לשון הרע במילים, אלא ביצירת דימוי חזותי כוזב ומתוכנן, שנועד לצרוב בתודעת המתבונן את דמותו של עו"ד נוה כאדם מוקצה, שקרן ובוגד, הראוי לגינוי ולבוז ציבורי.

תמונות של שלטי החוצות ומודעות על גבי אוטובוסים שבמרכזם נכתב **"אפי נוה בוגד זייפן הסכמים אין סליחה!"** מצ"ב **כנספת 7** לכתב התביעה.

37. למיטב הידיעה, הנוסח האמור של שלט החוצות פורסם בשלטי החוצות של חברת פרסום דיל טוב (הנתבעת 7) המנוהלת על ידי מר גל צור (הנתבע 8) וכן באוטובוסים של אגד ואקסטרה תחבורה (הנתבעות 9 ו-11) המנוהלות על ידי מר ריקלין ומר פרי (הנתבעים 10 ו-12). כנען מדיה (הנתבעת 3), כזכיינית הבלעדית

לפרסום על גבי אוטובוסים של אגד וכן מנהלה מר גבלי (הנתבע 4), נושאים אף הם באחריות לפרסומים דיבתיים אלו.

38. הצגתו של עו"ד נוה כדמות קודרת ומעוותת, לצד כינוי הגנאי החמורים ביותר "בוגד" ו-"זייפן" נועדה אף היא להשפילו ולבזותו, לפגוע בשמו הטוב ובמשלח ידו, ובפרט לפגוע בו בעיני ציבור הבוחרים.

39. מובן מאליו כי פרסומים אלה אף פוגעים במשלח ידו של עו"ד נוה, עורך דין בכיר המעניק שירותים משפטיים לגופים ציבוריים ופרטיים. הצגתו ברבים כשקרן, כזייפן וכמי שאינו ראוי לאמון פוגעת בליבת מעמדו המקצועי ובאמינותו כעורך דין - תכונות העומדות ביסוד הקשר שבין עורך דין לבין לקוחותיו, וביתר שאת כאשר מדובר בגופים ציבוריים.

ב(2)(III) "אפי וצביקה נווה - הציבור לא למכירה ! נקודה"

40. גם בפרסום זה לא הסתפקו הנתבעים בהטחת מסר מילולי מכפיש, אלא עיצבו את השלט כולו באופן שנועד להשפיל את עו"ד נוה ולהציגו באור אפל ומאיים. תמונתו של עו"ד נוה הוצגה כשהיא שקועה בחשכה, פניו מוצללות ומושחרות כמעט לחלוטין, ולצדה הכיתוב הבולט: "אפי וצביקה נווה - הציבור לא למכירה ! נקודה". השילוב המכוון בין חזותו האפלה של עו"ד נוה (שבוצע באמצעות כלי AI) לבין האמירה "הציבור לא למכירה" נועד ליצור אצל המתבונן רושם ברור של אדם מושחת, פסול ומסוכן, אשר כביכול מבקש "למכור" את הציבור או לעשות בו שימוש לצרכיו. גם כאן נעשה שימוש מניפולטיבי בדמותו ובפניו של עו"ד נוה כדי לבזותו, להשחיר את דמותו ולעורר כלפיו רתיעה, חשד ובוז בקרב מיליוני הנהגים והנוסעים החולפים בכבישים ובצמתים בהם הוצב שלט זה.

תמונות של שלטי החוצות ומודעות על גבי אוטובוסים שבמרכזם נכתב "אפי וצביקה נווה - הציבור לא למכירה ! נקודה" מצ"ב **כנספח 8** לכתב התביעה.

41. למיטב הידיעה, הנוסח האמור של שלט החוצות פורסם בשלטי החוצות של חברת נור (הנתבעת 5) המנוהלת על ידי מר נור (הנתבע 6) וכן באוטובוסים של אגד ואקסטרה תחבורה (הנתבעות 9 ו-11) המנוהלות על ידי מר ריקלין ומר פרי (הנתבעים 10 ו-12). כנען מדיה (הנתבעת 3), כזכיינית הבלעדית לפרסום על גבי אוטובוסים של אגד וכן מנהלה מר גבלי (הנתבע 4), נושאים אף הם באחריות לפרסומים דיבתיים אלו.

42. הפגיעה בעו"ד נוה ברורה וחד משמעית. הצבת דמותו לצד הסיסמה "הציבור לא למכירה" מציגה אותו כמי שמבקש כביכול למכור בכוחו את הציבור, להשפיע עליו בדרכים פסולות ולפעול בניגוד לאינטרס

הציבורי. המסר המועבר לצופה הוא של אדם מושחת ובלתי ראוי לאמון, שיש להישמר מפניו. הדברים חמורים במיוחד שעה שמדובר בעורך דין בכיר, שאמינותו ושמו הטוב הם מנכסי היסוד שעליהם מושתת מעמדו המקצועי. הצגתו באופן זה נועדה אפוא לא רק לבזותו ולהשפילו בעיני הציבור, אלא גם לערער את האמון בו ולפגוע במעמדו ובמשלח ידו.

ב(2)(IV) "אפי נווה - הציבור לא למכירה ! נקודה"

43. הפעם הוסר אחיו של עו"ד נווה מן הפרסום לחלוטין, ועו"ד נווה נותר לבדו כמטרה הבלעדית של המסר המכפיש. תמונת תקריב גדולה של פניו, המוצגת בגווני כהים וקודרים באופן המקנה לו חזות מאיימת ומעוררת רתיעה, משל היה אחרון המאפיונרים. למראה השלט נזכרנו בכרזת הסרט האלמותי "הסנדק", שבה דמותו של דון קורליאונה מגיחה מתוך האפלה. אלא שכאן אין מדובר בכרזה לסרט קולנוע, אלא בדמותו ובשמו של אדם אמיתי, בעל משפחה ואב לילדים קטינים, המתפרנס משמו וממוניטין שצבר במרוצת השנים כתוצאה מעבודה קשה ביותר, המוצג ללעג ובהשפלה לעיני הציבור הרחב.

תמונות של שלטי החוצות ומודעות על גבי אוטובוסים שבמרכזם נכתב "אפי נווה - הציבור לא למכירה ! נקודה" מצ"ב **כנספח 9** לכתב התביעה.

44. הבחירה להציג הפעם את עו"ד נווה לבדו אינה מקרית: היא ממקדת בו, ובו בלבד, את המסר שלפיו כביכול הוא "מאפיונר" שמבקש "לקנות" את הציבור ללא קשר לאחיו צביקה.

45. למיטב הידיעה, הנוסח האמור של שלט החוצות פורסם בשלטי החוצות של חברת נור (הנתבעת 5) המנוהלת על ידי מר נור (הנתבע 6) וכן באוטובוסים של אגד ואקסטרה תחבורה (הנתבעות 9 ו-11) המנוהלות על ידי מר ריקלין ומר פרי (הנתבעים 10 ו-12). כנען מדיה (הנתבעת 3), כזכיינית הבלעדית לפרסום על גבי אוטובוסים של אגד וכן מנהלה מר גבלי (הנתבע 4), נושאים אף הם באחריות לפרסומים דיבתיים אלו.

46. בפרסום נוסף המשיכו הנתבעים למקד את קמפיין ההכפשה בעו"ד נווה לבדו, והפעם אף החריפו את המסר: **"העם רוצה: אפי נווה בכלא לא בליכוד"**. שוב נבחרה תמונת תקריב ענקית של פניו של עו"ד נווה, אשר הוצגה בגווני שחור וקודרים, כשמבטו מוצג כמאיים ועברייני. העיצוב החזותי אינו מותיר את המילים **"אפי נווה בכלא"** כטקסט בלבד: תמונתו של עו"ד נווה עובדה באופן המזכיר דימוי של עבריו או צילום אסיר, ובכך נכרכו המסר המילולי והמסר החזותי לכדי הצגתו כמי שמקומו מאחורי סורג וברח.

תמונות של שלטי החוצות ומודעות על גבי אוטובוסים שבמרכזם נכתב **"העם רוצה: אפי נווה בכלא לא בליכוד"** מצ"ב **כנספח 10** לכתב התביעה.

47. גם השימוש במילים **"העם רוצה"** אינו מקרי. הנתבעים אינם מציגים את הדברים כעמדתו של אלכס או של אדם מסוים, אלא מתיימרים לדבר בשם **"העם"** כולו, ובכך ליצור אצל המתבונן תחושה כאילו קיימת הסכמה ציבורית רחבה שעו"ד נווה הוא עבריון שיש להוקיעו ולשלוח אותו לכלא. קשה לחשוב על דרך בוטה ומשפילה יותר לפגוע בשמו הטוב של אדם.

48. למיטב הידיעה, הנוסח האמור של שלט החוצות פורסם בשלטי החוצות של חברת נור (הנתבעת 5) המנוהלת על ידי מר נור (הנתבע 6) וכן באוטובוסים של אגד ואקסטרה תחבורה (הנתבעות 9 ו-11) המנוהלות על ידי מר ריקלין ומר פרי (הנתבעים 10 ו-12). כנען מדיה (הנתבעת 3), כזכיינית הבלעדית לפרסום על גבי

אוטובוסים של אגד וכן מנהלה מר גבלי (הנתבע 4), נושאים אף הם באחריות לפרסומים דיבתיים אלו.

ב(3) דברי לשון הרע שנאמרו על ידי אלכס בראיונות לאמצעי התקשורת

49. עד כה התמקדנו בקמפיין ההכפשה רחב ההיקף והתקדימי שנפרש על גבי שלטי החוצות והאוטובוסים ברחבי הארץ. אלא שאלכס, בהכוונת מר צור, לא הסתפקו בכך. במקביל לקמפיין זה, אלו ניצלו גם את הבמה שניתנה לאלכס באמצעי התקשורת כדי להמשיך ולהשמיץ את עו"ד נוח ולהפיץ נגדו דברי בלע חמורים. אלכס התרברב במעשיו וצייר עצמו כאוליגרך שמותר לו לעשות ככל העולה על רוחו במטרה לפגוע באלו שפגעו בו לשיטתו.

50. במסגרת סדרת ראיונות שהעניק לתחנת הרדיו 103FM, תחנת הרדיו גלי צה"ל ותחנת הרדיו כאן רשת ב', השמיע אלכס כלפי עו"ד נוח אמירות קשות ויוצאות דופן בחומרתן, ובכלל זה ייחס לו התנהגות מינית מבזה ואף השווה אותו למחבלי חמאס ולחוטפי ילדים באירועי השבעה באוקטובר. אמירות אלה, אשר יפורטו להלן, מהוות נדבך נוסף וחמור במיוחד במסע ההכפשה שניהל אלכס, בכוונת מר צור, נגד עו"ד נוח.

ב(3)(I) הריאיון שהעניק אלכס לתחנת הרדיו גלי צה"ל ביום 2.7.2026

51. בריאיון שנתן אלכס ביום 2.7.2026 בתחנת גלי צה"ל (בתוכנית "סיכום שבוע" בהנחיית גוני כהן ושחר גליק) השווה אלכס את עו"ד נוח ואחיו צביקה למחבלי חמאס טרוריסטים שטבחו באזרחי מדינת ישראל בשבעה באוקטובר. אלכס ביקש להצדיק את מסע הנקם הפרטי שהוא מנהל נגד עו"ד נוח באמצעות ההשוואה הבלתי נתפסת (והחולנית!) בין הדברים הכוזבים שייחס לעו"ד נוח לבין פעולותיה של מדינת ישראל נגד מחבלי החמאס. לשיטתו, כשם שלמדינה יש זכות לרדוף אחר מחבלי החמאס שחצו את הגדר וירו באזרחים, גם לו יש זכות קנויה לעשות דין לעצמו, לרתום את משאביו הכספיים הרבים, להשתלט על המרחב הציבורי, ולנהל מסע נקם נגד עו"ד נוח בהתאם לרעיונות העולים ממוחו הקודח. ובלשונו המזעזעת: **"נקמה זה דבר טוב. אם משהו עושה לך רע, גם המדינה מתנקמת. גם המדינה מתנקמת. כשמישהו, מחבלים שחצו את הגבול, גם בשלומי ומעלות ונהריה, אולימפיאדת מינכן, המדינה תמיד רדפה אחרי אותם הטרוריסטים עד שחיסלה אותם."**

תמליל הריאיון שהעניק אלכס לתחנת הרדיו גלי צה"ל ביום 2.7.2026 מצ"ב **כנספח 11** לכתב התביעה.

52. לאחר שהתבקש על ידי המראיינים לתקן את דבריו ולחזור בו מההשוואות הבזויות, הגדיל לעשות ואמר אלכס כי **"אני אישית לא עושה שום הבדל בין הטרוריסטים האלה שחוצים את הגבול ויורים בנשק לבין אותם הטרוריסטים, ואני קורא להם אותם הטרוריסטים שפוגעים בנפשות של הילדים. שמפרקים משפחות ופוגעים בילדים."**

53. למען הסר ספק, הבהיר אלכס כי **"אותם הטרוריסטים"** הם עו"ד נוח ואחיו צביקה. המראיינים אף ניסו לחדד מולו את הנושא, ושאלו **"מה עשו האחים נוח לשיטתך?"**. לכך השיב אלכס **"שיטות הסחיטה שלהם, ולא רק כלפיי. במקרה שלי, הם לקחו את הילדים שלי בשבי, הרעילו אותם, ושנתיים אני לא ראיתי את הילדים."** למען הסר ספק נחזור ונבהיר, כי לעו"ד נוח אין דבר וחצי דבר עם ילדיו של אלכס, הכרותו עימם הינה שטחית ומסתכמת בכך שהינם ילדיה של אשת אחיו והוא פוגש אותם מספר פעמים בשנה במסגרת אירועים משפחתיים שאליהם מגיעים אחיו ואשתו. הא ותו לא.

54. אלכס לא הסתפק בייחוס דברים מזעזעים אלה בקשר עם ילדיו בלבד. הוא הרחיב ואמר כי מדובר בשיטת פעולה של עו"ד נוח בקשר עם נשים וילדים אחרים. ובלשונו: **"הרבה מקרים אחרים שהגיעו לידינו [...]** שסיפרו לנו על אותן השיטות למצוא נשים, להרעיל את הנשים האלה, להוציא מהן אינפורמציה על הבעלים ועל ההון שלהם, לשכנע אותם לקחת את הילדים, ללחוץ בדרך של לקיחת הילדים בשבי. [...]

ובלחץ של הילדים ועוד כל מיני שיטות אחרות, ללחוץ על הבעלים של אותם הנשים להיפרד מחלקים גדולים של ההון שלהם". הדברים המיוחסים לעו"ד נוח שקריים כמובן. מדובר באמירות מעוררות חלחלה וקשה להאמין שהם יצאו מפיו של אדם. נקדים ונאמר כי כחומרת הדברים, חומרת הפיצוי שיש לחייב בו את אלכס בגין ראיון זה.

55. הריאיון נחתם כאשר המראיינים הוסיפו את תגובת עו"ד נוח ואחיו, ונאמר כי "האחים נווה מכחישים את כל מה שאתה מייחס להם". על כך השיב אלכס כי "אני עוד לא ראיתי רוצח שלא מכחיש שהוא רצח". הפעם, לפי שיטתו, עו"ד נוח אינו רק טרוריסט חבר בארגון הטרור חמאס הרצחני החוטף ילדים ומנצל נשים במצוקה, אלא גם רוצח. מדובר כמובן שוב בטענה כוזבת ומבזה.

ב(3)(II) הריאיון שהעניק אלכס לתחנת הרדיו 103FM ביום 18.6.2026

56. בריאיון נוסף שנתן לתחנת הרדיו 103FM ביום 18.6.2026 המשיך אלכס להפליא בהשוואותיו הססגוניות בין האחים נווה למחבלים ורבי מרצחים, באמירתו כי "גם נקמה זה דבר טוב. האנשים האלה פגעו בילדים שלי, הישראלים שהיו ב... אם את זוכרת, בסיפור של מינכן באולימפיאדה. מדינת ישראל רדפה אחרי אותם האנשים, נקמה בהם עשרות שנים אחר כך, עד שהאחרון מהם לא מת." [...] "זאת אומרת, למדינה מותר, ולנו אי אפשר?"

תמליל הריאיון שהעניק אלכס לתחנת הרדיו 103FM ביום 18.6.2026 מצ"ב כנספח 12 לכתב התביעה.

57. אלכס הוסיף ואמר כי "צביקה נווה ואח שלו, [...] בנו לעצמם שיטה [...] לזהות נשים במצוקה, כזו או אחרת, לשכב איתן, לפעמים אפילו שניים ביחד. אחר כך לגרש אותן מאותם בעלים שיש להם כסף, אחר כך לסחוט את אותם הבעלים כמה שהם יכולים, ואחרי שמסיימים עם הבעלים, את יודעת מה? נתקלתי גם שהם סוחטים את אותם אנשים ששכבו איתם, מחתימים את אותם אנשים על כל מיני הסכמים של עמלות, כמו גם במקרה שלי".

58. בדברים דוחים ומעוררי חלחלה אלה ייחס אלכס לעו"ד נוח שורה של מעשים מן החמורים והמבזים שניתן לייחס לאדם: סחיטה וניצול של נשים המצויות במצוקה; קיום, יחד עם אחיו במקביל, יחסי מין קבוצתיים עם אותן נשים תוך ניצול מצוקתן; ולמעשה אף התנהגות העשויה לעלות כדי עבירת אינוס, שעה שהוא מייחס לעו"ד נוח ניצול מכוון של מצבן הפגיע של נשים לצורך קיום יחסי מין עמן. קשה להעלות על הדעת האשמות כה חמורות, משפילות והרסניות יותר שניתן להטיח באדם, וכל זאת בפומבי ובאמצעי תקשורת המופנה לציבור הרחב. בני משפחתו הקרובה של עו"ד נוח, ביניהם זוגתו וילדיו, וכן לקוחותיו נחשפו אף הם לדברים חולניים ושקריים אלו.

59. לאחר שנשאל עד מתי ימשיך עם קמפיין הנקם, השיב "עד שהאנשים האלה לא יישבו בבית הסוהר". אלכס הלכה למעשה עשה מעצמו מחוקק, שופט ותליין.

ב(3)(III) הריאיון שהעניק אלכס לתחנת הרדיו כאן רשת ב' ביום 21.6.2026

60. כבר ראינו כי בכל הקשור לעו"ד נוח, אלכס אינו יודע כל שובע. לצד ראיונות אלו, התראיין אלכס בתוכנית הרדיו "קלמן ליברמן" בתחנת הרדיו כאן רשת ב', בהנחיית קלמן ליבסקינד ואסף ליברמן.

61. אלכס נצמד לדף מסרים מוכן מראש. לא זו בלבד שאלכס חזר על הדברים הנתעבים שהטיח בעו"ד נוח בראיונותיו הקודמים, אלא שהוא הוסיף דברים חמורים נוספים, הפעם מזווית הפגיעה המיוחסת לעו"ד נוח בילדים: "הטרוריסטים האלה הם יותר גרועים, הם גרועים לחברה, הם גרועים לילדים האלה שהורגים את הנפש שלהם. הילדים האלה, אין להם שום אפשרות להגן על עצמם. הם חלשים". תשומת הלב שאלכס חזר וציין כי עו"ד נוח הוא טרוריסט לכל דבר ועניין.

תמליל הריאיון שהעניק אלכס לתחנת הרדיו כאן רשת ב' ביום 21.6.2026 מצ"ב כנספח 13 לכתב התביעה.

62. המראיינים הפצירו באלכס לחזור מהשוואה איומה זו, תוך הבעת חוסר נוחות מפורשת מהדברים האמורים. אלכס שאינו יודע שובע לא נעתר למראיינים, והמשיך באומרו כי **"אני גיליתי הרבה מקרים שהאנשים האלה, הוא ואחיו, הפכו את זה לשיטת הסחיטה ופגעו בהרבה אנשים וילדים אחרים."**

63. אלכס הוסיף ואמר כי: **"הם מזהים נשים שהן במצוקה מסוימת, בתהליכי בינו לבינה במשפחות שלהם. הם פשוט נכנסים בתוך המשפחות, הם הורסים את המשפחות האלה, הם משכנעים את הנשים, מגרשים את אותן הנשים מהבעלים. בוודאי שזה אותם הבעלים שיש להם כסף. אחר כך, מתחילים לבנות תוכניות לסחוט את הבעלים האלה בכל האניפורמציות שהם מקבלים מאותן הנשים על אותם הבעלים, סוחטים את אותם האנשים."**

64. אלכס הוסיף והתייחס לעו"ד נוה באופן אישי, בטענה כי **"בנושא של הסחיטה עומד צביקה נוה. אפי נוה עוזר לו. עם הקשרים שלו, שהוא בנה לעצמו. וגם כן ברמאות, כשהוא היה ראש לשכת עורכי הדין, אני קורא לו דמיון. עם כל הקשרים של אפי בבתי משפט, אצל השופטים, שופטות, במשטרה ובכל מיני, ובפוליטיקה, הוא עוזר לו."** בנוסף, הכביר אלכס בגינויים כלפי עו"ד נוה, כאשר השיב להתייחסות המראיינים לפועלו של עו"ד נוה בעולם הפוליטי כיום, כי **"אתם רוצים לתת לאיש הזה, לאיש הרמאי הזה להיכנס לפוליטיקה ולהביא את כל ה... [...]. את כל המאפיה יחד איתו?"**

65. עוד הוסיף לבזות את שמו של עו"ד נוה, באומרו כי **"חבר'ה, תתעוררו כבר. מי יש לכם פה? יש לכם פה שני רמאים הכי גדולים במדינה שאני הכרתי."**

66. עוד הוסיף אלכס בלשון מאיימת, כי **"ויש לי את הכוח לטפל בנושא הזה, ואני אטפל בו עד תום, כמו שאני יודע לטפל בדברים"**. כמובן שדברים אלה הינם לשון הרע במובן הפשוט ביותר של מונח זה.

ב(3)(IV) הפרסום באתר האינטרנט "עדנה קרנבל"

67. ביום 8.3.2026 פורסמה באתר האינטרנט המכונה "עדנה קרנבל" מעין "כתבה" (אם ניתן להגדירה ככזו מבלי לבזות את המקצוע העיתונאי) העוסקת בעו"ד נוה, אחיו וזוגתו, תחת הכותרת הבזויה והמשפילה **"גרושה מהגהנום 89: ויולטה סקלר שכבה עם אפי נוה והתחתנה עם אחיו צביקה נוה זרקה רימון על בית הגרוש וזיפה צו מעצר לעצור אותו בנתב"ג על הברחת סמים ונשק"**.

עוד נכתב כי **"שימו לב שזירת ההיכרויות לצרכי סטוצים היא חדר הכושר של המיקאדו ברמת השרון, שם "התעמלה" ויולטה. שם אפי נוה צד נשים חרמניות. כל גבר שאשתו מתעמלת במיקאדו ברמת השרון שיבדוק טוב טוב אם אשתו לא מזדיינת מהצד."**

הפרסום באתר האינטרנט "עדנה קרנבל" מיום 8.3.2026 מצ"ב כנספח 14 לכתב התביעה.

68. מדובר שוב בדברי תועבה שקריים, כאשר אלכס, ומר צור שניהל את הקמפיין עבורו, הם אלו העומדים מאחורי אותו פרסום דיבתי "יצירתי".

ב(4) הודאתו של מר צור כי הקמפיין כנגד עו"ד נוה נוצר ונוהל על ידו

69. הנתבע 2, מר רונן צור, היה כאמור זה שתכנן, גיבש וניהל את קמפיין הנקם של אלכס. מר צור אינו מתבייש בכך - אף שמיותר כמעט לציין כי ניהולו של קמפיין המשווה אדם למחבל בארגון הטרור הרצחני חמאס ומי שמקיים יחסי מין קבוצתיים יחד עם אחיו ועם נשים תוך ניצול מצוקתן הוא מעשה אשר ראוי כי העומד מאחוריו יתבייש בו. גם ראוי כי יתר הנתבעים בהליך זה, אשר שיתפו פעולה עם אלכס ועם מר צור וסייעו בידם להוציא את הקמפיין אל הפועל, יתביישו בחלק שנטלו בו. אלא ששוב מתברר כי מקום שבו

ניצב מן העבר האחד הצורך בבושה עצמית, ומן העבר האחר "האינטרס להרוויח" - ידו של האחרון על העליונה.

70. בכתבה ששודרה בערוץ "כאן 11" דווח כי מר צור לוקח חלק פעיל בניהול הקמפיין של אלכס נגד עו"ד נוח ואחיו: **"סקלר גייס בנוסף לצוות הקמפיין שלו את הקמפיין, יועץ התקשורת ולעבר יושב ראש מטה משפחות החטופים רונן צור, שלא במקרה העדיף להישאר הפעם בצללים."**

71. בתגובתו לכתבה אישר מר צור מפורשות את מעורבותו בקמפיין באומרו כי **"צור תקשורת תסייע למר סקלר ככל הנדרש במסגרת החוק כדי לעשות צדק"**. מעבר לפרסומים הכוזבים והמכפישים שפורסמו בשלטי החוצות והאוטובוסים, "הצדק" "במסגרת החוק", לשיטתו של מר צור, הוא לייחס לעו"ד נוח פעולות טרור, חטיפת ילדים, ניצול מיני של נשים במצוקה וקיום יחסים מיניים קבוצתיים עם אחיו ועם נשים במצוקה. תביעה זו מוגשת על מנת ש-"צדק" מסוג זה ייבחן כעת על ידי בית המשפט הנכבד.

הכתבה ששודרה בערוץ "כאן 11" ביום 1.8.2026 מצורפת על גבי החסן נייד **כנספח 15** לכתב התביעה.

ג. עילות התביעה העומדות כנגד הנתבעים

72. לאור העובדות המפורטות לעיל, ניתן לראות כי הנתבעים כולם, ביחד ולחוד, ביצעו שורת עוולות חמורות, והכל כמפורט להלן.

ג(1) פרסום דברי לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע

73. סעיף 1 לחוק לשון הרע קובע כי לשון הרע היא **"דבר שפרסומו עלול: (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם; (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו..."**.

74. כל אחת ואחת מהחלופות האמורות התגבשו לאור תוכן הפרסומים שהוצגו לעיל. ענייננו בדברי לשון הרע מהדרגה החמורה ביותר שניתן להעלות על הדעת, והכל כנגד אדם נשוי, אב למשפחה (הכוללת ילדים קטינים), עורך דין במקצועו ואדם שהתמודד בבחירות מקדימות למפלגה.

75. מיותר לציין כי דרישת הפרסום, כמפורט בסעיף 2 לחוק לשון הרע, מתקיימת ואף ביתר שאת. הצבת שלטי חוצות ומודעות על גבי שלטי חוצות בצמתים מרכזיים ואוטובוסים החשופים לעיני כל הציבור ללא הגבלה כלשהי, מקיימים את רכיב הפרסום.

76. היקף התפוצה ומשכה, תוכן הדברים הבוטים והראיונות לתחנות הרדיו מלמדים כולם כי הפרסומים נעשו בכוונה לפגוע כאמור בסעיף 6 לחוק לשון הרע.

77. כפי שצינו לעיל, הנתבעים כולם ידעו שמדובר בלשון הרע עוד קודם לפרסומים. כפי שציין אלכס בריאיון לעיתון "גלובס", הוא נעתר לבקשתם של חברות שלטי החוצות ומנהליהן ומסר להם **"... כתבי שיפוי על התביעות שיגיעו"**. הדרישה לקבלת כתבי שיפוי בגין תביעות שהם ידעו מראש שיגיעו, מלמדת כי הם הבינו היטב כי הם מפרסמים דברי לשון הרע וכי הם יידרשו לשלם פיצויים בגין זאת. מדובר בהודאת בעל דין לכל דבר ועניין.

78. למעלה מן הצורך יצוין, כי לא עומדת לנתבעים הגנה כלשהי. כל הדברים שפורסמו הם שקרים בוטים, דבר הנלמד אף הוא מעצם קבלת כתבי השיפוי.

79. יצוין, כי מנהלי חברות שלטי החוצות וחברות התחבורה הציבורית (הנתבעים 4, 6, 8, 10 ו-12) וכן מר רונן צור, יועץ התקשורת שהועסק על מנת להוביל את הקמפיין (הנתבע 2) הינם חלק בלתי נפרד ממעגל האחריות במובן זה שהאחריות לא נעצרת אצל אלכס וחברות שלטי החוצות והתחבורה הציבורית

(הנתבעים 1, 3, 5, 7, 9 ו-11). הרחבת האחריות למנהלים וליועץ התקשורת צור נעשית, בין היתר, באמצעות שני מקורות משפטיים נפרדים ועצמאיים.

80. הראשון, מכוח הדין הכללי היות פרסום לשון הרע עוולה אזרחית הכפופה להוראות פקודת הנזיקין (סעיף 7 לחוק לשון הרע). סעיף 12 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] קובע כי **"המשתף עצמו, מסייע, מייעץ או מפתה למעשה או למחדל, שנעשו או שעומדים להיעשות על ידי זולתו, או מצווה, מרשה או מאשר אותם, יהא חב עליהם"**. מנהלי חברות שלטי החוצות וחברות התחבורה הציבורית ידעו, סייעו הרשו ואישרו את הפרסומים (בשל "האינטרס להרוויח", כלשונו של אלכס) והם אף דרשו לקבל בגין הפרסומים כתבי שיפוי מתוך ידיעה והבנה כי מדובר בפרסומים האסורים על-פי דין שמסכנים את החברות בראשן הם עומדים בתביעות בגין הפרסומים המכפישים.

81. יפים הדברים גם בעניין מר צור אשר נטל חלק מרכזי ("המוח") בניהול הקמפיין ויצירת התכנים המזיקים, אשר השפילו וביזו את עו"ד נוח לעיני כל. מר צור היה הגורם שהשתתף בעצמו, סייע, ייעץ והרשה את אותם פרסומים כוזבים ומוטלת עליו האחריות המלאה לפרסומם.

82. המקור השני הוא מכוח הדין הספציפי, קרי מכוח הוראות חוק לשון הרע גופו. סעיף 12 לחוק לשון הרע קובע כי **"פורסמה לשון הרע בדפוס, למעט בעתון בעל תדירות הופעה של ארבעים יום או פחות, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל לשון הרע גם מחזיק בית הדפוס, שבו הודפס הפרסום, ומי שמוכר את הפרסום או מפיץ אותו בדרך אחרת, ובלבד שלא ישאו באחריות אלא אם ידעו או חייבים היו לדעת שהפרסום מכיל לשון הרע"**. הפרסומים האמורים נעשו באמצעות הדפוס. מעצם קבלת כתבי השיפוי ברור, כי הם ידעו (קל וחומר היו צריכים לדעת) כי מדובר בפרסום לשון הרע.

83. אשר על כן, מעשי הנתבעים כולם ללא יוצא מן הכלל, מקימים את כלל רכיבי עוולת לשון הרע בכוונה מפורשת לפגוע, על הצד החמור ביותר שלה, באופן שלא נראה כמותו עד כה.

ג(2) הנתבעים פגעו בפרטיותו של עו"ד נוח

84. סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: **"חוק הגנת הפרטיות"**) קובע כי **"לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו"**. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות מגדיר מהם המקרים בהם נפגעת פרטיותו של אדם.

85. בנסיבות ענייננו, רלוונטיים סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות הקובע כי פגיעה בפרטיות היא **"פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו"** וכן סעיף 2(6) הקובע כי פגיעה בפרטיות היא **"שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונתו או בקולו, לשם ריווח"**.

86. מובן מאליו, כי פרסום תמונתו של עו"ד נוח על גבי שלטי החוצות ומודעות האוטובוסים, בצירוף כיתובים בעל אופי מבזה ומכפיש, מקימים את דרישות סעיפים 2(4) ו-2(6) לחוק הגנת הפרטיות. שימושים מעין אלו, כאשר נעשים ללא הסכמה, לשם רווח של חברות שלטי החוצות והשילוט על גבי האוטובוסים עולים לכדי פגיעה בפרטיות (סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות).

ג(3) הנתבעים עשו עושר ולא במשפט על חשבוננו של עו"ד נוח

87. וכאן אנו מגיעים ל"מוצר" החדש - והפסול בתכלית הן מבחינה משפטית והן מבחינה מוסרית - שפיתחו הנתבעים 12-2. ניתן לכנותו **"שירותי הפצת לשון הרע לבעלי ממון, תמורת תשלום"**.

88. חברות שילוט החוצות וחברות התחבורה הציבורית מחזיקות בידיהן כוח עצום. הן שולטות באמצעי פרסום המאפשרים להחזיר מסר למרחב הציבורי ולהעמידו, שוב ושוב, לנגד עיניהם של מיליוני בני אדם, מבלי שאלה ביקשו להיחשף אליו ומבלי שיש בידם להימנע ממנו. שלטי ענק בצירי התנועה המרכזיים

ואוטובוסים הנעים ברחובות הערים אינם במה שולית. הם חלק בלתי נפרד מן המרחב הציבורי שבו מתנהלים חייהם של אזרחי המדינה.

89. את הכוח הזה בחרו הנתבעים 3-12 להעמיד למכירה לאלכס ולאפשר לו ולמר צור לעשות בכוח רב זה ככל העולה על דעתם ללא כל מגבלות (משפטיות ומוסריות כאחד). כוח זה הועמד לאלכס ולמר צור לא לצורך פרסום מוצר, שירות או מסר מסחרי לגיטימי, ואף לא לצורך ניהולו של דיון ציבורי ענייני, אלא כדי לאפשר לבעל ממון לנהל מסע נקם אישי נגד אדם אחר, וליתר דיוק, וכפי שהיטיב לכוונת זאת הפובליציסט רוגל אלפר בעיתון "הארץ" - ביצוע לינץ'.

90. וכך, תמורת תשלום, הנתבעים 3-12 העמידו לרשות אלכס את שלטי הענק, את האוטובוסים ואת החשיפה הציבורית העצומה הכרוכה בהם, והפכו את המרחב הציבורי לכלי שרת במסע ההכפשה שלו נגד עו"ד נוה. במילים פשוטות: אלכס שילם, והנתבעים סיפקו לו את הבמה ואת החשיפה שבאמצעותן ניתן היה להשפיל ולבזות את עו"ד נוה לעיני הציבור. זוהי "העסקה המסחרית" שביצעו הנתבעים 3-12 עם אלכס, בהובלתו וניהולו של הנתבע 2 מר צור.

91. חומרת הדברים מתחדדת נוכח דבריו של אלכס עצמו, שלפיהם חברות שלטי החוצות והתחבורה הציבורית דרשו ממנו (וקיבלו) כתבי שיפוי בגין "**התביעות שיגיעו**", כלשונו. הנתבעים 3-12 הבינו היטב את העסקה המפוקפקת שהם נוטלים בה חלק, כלומר הבינו היטב במה מדובר ואת טיבו המכפיש של הקמפיין שאותו התבקשו להפיץ. ואף על פי כן, במקום לסרב להעמיד את כוחם לרשות מסע ההכפשה, הם בחרו לקבל את כספו של אלכס ולהמשיך בפרסום. כפי שהסביר אלכס בעצמו: "**הכול בעולם אינטרסים, גם להן יש אינטרס להרוויח**". אלכס הצהיר בריאיון בעיתון "גלובס" כי חברות אלה הרוויחו 10 מיליון דולר (נספח 4 לכתב התביעה).

92. זהו בדיוק ה"מוצר" שאסור לאפשר את קיומו. הדין הקיים מקנה לבית המשפט הנכבד אמצעי להתמודד עם אותו "מוצר" שפותח על ידי הנתבעים 2-12. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן: "**חוק עשיית עושר ולא במשפט**") קובע כי "**מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה**".

93. ענייננו בפרסום המהווה לשון הרע שאינו זוכה להגנה. כפי שציין עו"ד אורי שנהר, המשמש גם כבא כוחו של אלכס, בספרו **דיני לשון הרע** [מהדורה שנייה - 2004] בנסיבות שכאלו, קמה גם עילה וזכות השבה מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט אשר הנפגע זכאי לקבל מהפוגע את "**שווי טובת ההנאה (שם, עמ' 297)**". כפי שאמר אלכס בעצמו, שווי טובת ההנאה שקיבלו הנתבעים 2-12 על חשבונו של עו"ד נוה עומד על סך של 10 מיליון דולר ועליהם להעביר סכום זה לעו"ד נוה. בדרך זו בלבד, יגדע בית המשפט הנכבד את אותו "מוצר חדש" שהעמידו חברות שלטי החוצות והאוטובוסים למכירה. בהקשר זה שימוש בדיני עשיית עושר ולא במשפט נדרש כדי להבהיר כי החוטא במקרה כזה לא יוכל לצאת עם פרי עוולתו (הרווח הפסול) בידו. המדיניות המשפטית הנכונה מחייבת להעביר את הרווח הפסול שעשו הנתבעים לידי של התובע, וזאת לשם חינוך השוק כולו.

ד. הסעדים המבוקשים

94. **סעדים כספיים**: מטעמי אגרה נדרשים הנתבעים כולם, ביחד ולחוד, לשלם לתובע סך של 10,000,000 ₪. סכום זה מבוסס על חמישה רכיבים שונים.

95. **הרכיב הראשון** - כפל פיצוי ללא הוכחת נזק במקרה של פרסום בכוונה לפגוע בהתאם לסעיף 7א(ג) לחוק לשון הרע. בגין כל מיקום שבו הוצבו שלטי החוצות שהוצגו לעיל ובגין התפרסות קווי התחבורה של חברות

האוטובוסים "אגד" ו-"אקסטרה תחבורה", זכאי עו"ד נוח לפיצוי בסך של 170,977 ₪. עו"ד נוח מעריך כי הפרסומים האמורים פורסמו בלא פחות מ-50 שלטי חוצות שונים. דהיינו בגין רכיב זה זכאי עו"ד נוח לסך של 8,548,850 ₪.

96. הרכיב השני - כפל פיצוי ללא הוכחות נזק בהתאם לסעיף 7(א)(ג) לחוק לשון הרע בגין שלושת הראיונות של אלכס באמצעי התקשורת והפרסום באתר "עדנה קרנבל" ביוזמתו ובמעורבותו, והכל כמפורט בפרק ב(3) לעיל. דהיינו בגין רכיב זה זכאי עו"ד נוח לסך של 683,908 ₪.

97. הרכיב השלישי - פיצויים עונשיים. כיום לא נותר ספק כי בתי המשפט מוסמכים לפסוק פיצויים עונשיים בגין פרסום לשון הרע (ע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' שרנסקי, פסקאות 53-54 לפסק דינו של כב' השופט פרוקצ'יה (נבו, 4.8.2008); רע"א 1700/10 דוביצקי נ' שפירא, פסקאות יא'-יז' לפסק דינו של כב' השופט [כתוארו אז] רובינשטיין (נבו, 20.5.2010). לא נחזור על חומרת הדברים שתוארה באריכות לעיל. כן נציין שני אלה:

א. ראשית, ובהתאם לפסיקה שנוכרה לעיל, יש לקחת בחשבון שיקולי הכוונת התנהגות שיביאו להרתעה יעילה. בענייננו ההרתעה נוגעת גם לאלכס אך גם - ואף ביתר שאת כמי שבכוחם לחזור על שימוש ב"מוצר" הפסול לטובת בעלי ממון אחרים - על חברות שילוט החוצות והאוטובוסים הציבוריים ומנהליהן.

ב. שנית, בתגובה לתביעה בסך 7 מיליון ₪ שהגיש נגדו צביקה, ביטל אלכס את משמעותו של סכום זה בהינף יד ואמר: "זה שטויות, מה זה שבע מיליון שקל" (נספח 12 - ריאיון שהעניק אלכס לתחנת הרדיו 103FM). אמירה זו מלמדת, מפיו שלו, על האופן שבו אלכס מתייחס לסכומי כסף שאצל כל אדם אחר היו נתפסים כמשמעותיים ביותר. בנסיבות אלה, פסיקת פיצויים בסכומים המקובלים לא תשיג כל אפקט הרתעתי כלפיו. כדי שהפיצוי ימלא את תכליתו וירתיע את אלכס מלשוב ולעשות שימוש בעוצמתו הכלכלית לצורך רמיסת שמו וכבודו של אדם אחר, עליו להיות בסכום משמעותי ביותר, ההולם גם את יכולותיו הכלכליות ואת יחסו המוצהר לסכומי כסף.

ג. לפיכך, יש לחייבו, לצד יתר הנתבעים, בסכום פיצויים עונשיים שלא יפחת מסך של עשרה מיליון ₪.

98. הרכיב הרביעי - כפל פיצוי ללא הוכחות נזק במקרה של פגיעה בפרטיות בכוונה לפגוע בהתאם לסעיף 29א(ב)(2) לחוק הגנת הפרטיות. בגין כל מיקום שבו הוצבו שלטי החוצות שהוצגו לעיל ובגין התפרסות קווי התחבורה של חברות האוטובוסים "אגד" ו-"אקסטרה תחבורה", זכאי עו"ד נוח לפיצוי בסך של 144,897 ₪. עו"ד נוח מעריך כי הפרסומים האמורים פורסמו בלא פחות מ-50 שלטי חוצות שונים. דהיינו בגין רכיב זה זכאי עו"ד נוח לסך של 7,244,850 ₪.

99. הרכיב החמישי - העברת רווחי חברות שילוט החוצות והתחבורה הציבורית וכן יועץ התקשורת רונן צור לעו"ד נוח לאור העובדה כי עשו עושר ולא במשפט על חשבונו של עו"ד נוח (וכמובן שגם מנהלי החברות ובעלי המניות בהן עשו עושר ולא במשפט כמי שנהנים מרווחי החברות). כאמור לעיל, אלכס הצהיר כי הוא השקיע 10 מיליון דולר לצורך הקמפיין. תמורה זו שולמה לידי הנתבעים 12-2 בעבור אותו "מוצר" אסור שפיתחו. הנתבעים 12-2 זכו לרווחים אלו על חשבונו של עו"ד נוח ולפיכך הוא זכאי לקבלתם.

100. צו מניעה קבוע: בהתאם לסעיף 9(א)(1) לחוק לשון הרע ליתן צו מניעה קבוע האוסר על הנתבעים לפרסם ולהפיץ פרסומים דיבתיים (מפורשים ומשתמעים) כנגד עו"ד נוח.

ה. סוף דבר

101. לאור המפורט לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעים לדין, לקבל את התביעה ולהורות על

הסעדים המבוקשים, כאמור לעיל.

102. כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים ביחד ולחוד בתשלום הוצאות משפט ושכר טרחת עורכי דין בתוספת מע"מ כדין.